

Recensent: Merthe van der Bruggen

Bernice Larkens: 'Lichtstralen' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2013.
ISBN: 9789048428595 (Borstkanker/Zwangerschapsproblemen/ Reumatische
artritis, Endometriose, Depressie / ED/1). Zie ook: www.freemusketeers.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Egodocument van een vrouw die binnen drie jaar haar dood geboren kind verloor, reumatische artritis en een cyste aan een eierstok kreeg, met als gevolg een depressie en relatieproblemen. Ze vindt verlichting in de natuur, de kunst en het Evangelisch christelijk geloof. Haar boodschap is, dat je met open ogen door pijn heen moet reizen, omdat er altijd wel een paar lichtstralen te zien zijn onderweg. Met foto's uit de beschreven periode. Boek van 98 pagina's.

Over de schrijfster:

Bernice Larkens (1974) woont met haar partner op een boerderij in Groningen. Zij maakt binnen drie jaar de dood van haar ongeborn kind en verschillende ziekten mee, met ontslag, depressie en relatieproblemen tot gevolg. Het Evangelisch geloof helpt haar hiermee om te gaan. Bernice geniet van haar dieren, schildert graag en is bezig met haar tweede boek. Zie voor een interview met de auteur

<http://www.destreekkrant.nu/index.php/archief/2111-lichtstralen-van-de-doezumer-bernice-larkens>

Korte Beschrijving:

Voor de liefde verhuist Bernice Larkens van Noord-Brabant naar Groningen, waar ze met haar man op een boerderij gaat wonen. Het echtpaar kiest al snel voor een kind, dat helaas dood geboren wordt. Binnen drie jaar wordt Bernice achtereenvolgens gediagnosticeerd met borstkanker, reumatische artritis en endometriose, een cyste aan een eierstok. De eierstok moest geamputeerd worden, wat Bernice's kans om opnieuw een kind te krijgen, verkleint. De partners verwerken hun verdriet ieder op een eigen manier en krijgen relatieproblemen. Door de reuma moet Bernice ook haar werk als juf nog opgeven. Gelukkig vindt ze aangepast werk als individuele begeleider. In deze periode heeft Bernice een aantal keer een spirituele ervaring. Ze sluit zich aan bij de Evangelische gemeente waar zij zich laat dopen. De laatste bladzijden van het boek bevatten de lessen die zij uit de narigheid heeft getrokken en een positieve kijk op de toekomst.

Wat viel op:

Larkens is regelmatig boos op haar hulpverleners, van wie zij weinig invoelend vermogen ervaart. Ook haar partner en familie kunnen haar op het donkerste stuk van haar weg niet bereiken. In het geloof vindt zij wel verlichting van haar hartzeer. Later gaat ze op zoek naar de emoties onder haar woede, zoals afwijzing en verdriet. Ze wordt "zachter" en uiteindelijk kan ze zich weer met vertrouwen op de toekomst richten.

Citaten:

- Pag. 56: ‘De strijd die ik blijkbaar moet voeren om gehoord en begrepen te worden, die valt mij het zwaarst.’
- Pag. 66: ‘Het viel me op dat na mijn derde operatie een soort verzadiging optrad bij mijn vrienden en familie. Ook zij zaten aan hun limiet van informatie en acceptatie. Een goedbedoelde houding dat het nu maar eens genoeg moet zijn met de ellende. Soms was het mij eerlijk gezegd niet duidelijk over wiens ellende zij het hadden.’
- Pag. 88: ‘Alle liefdes, gebeurtenissen, problemen, kleurrijke maar ook grauwe, zwarte momenten in mijn leven zijn de moeite waard geweest. [...] Ook al klinkt het cliché: ‘Ons rest alleen geloof, hoop en liefde, waarvan de grootste de liefde is.’

Recensie / extra: (Bron: <https://perspectief.uwv.nl/boeken/lichtstralen>)

Over deze hectische jaren schreef Bernice het boek *Lichtstralen*. Ze hoopt dat haar boek tot steun kan zijn voor mensen die worstelen met dezelfde gevoelens van machteloosheid. En die ook het gevoel hebben dat ze niet meer meetellen, doordat ze om wat voor redenen ook het werktempo niet (meer) kunnen volgen.